

انجمن اولیا و مطالبه‌گری والدین

محمد داوری

همه ساله مدارس طبق دستورالعمل موظف هستند انجمن اولیا و مربیان مدرسه را تشکیل بدهند، این شورا سابقه طولانی دارد و به پیش از انقلاب برمی‌گردد و عمر این انجمن تقریباً به اندازه عمر مدرسه به عنوان یک نهاد مدرن و مدنی در کشور است. در حال حاضر در بیش از یکصد هزار مدرسه این انجمن‌ها که متشکل از نمایندگان منتخب اولیا و مربیان هر مدرسه هستند حداکثر تا پایان مهر ماه که هفته آخر آن به نام هفته پیوند نامیده شده است باید تشکیل شده و رسماً مشارکت و فعالیت خود را آغاز کنند. این نهاد مدنی که ماهیتاً نتوانسته نقش مدنی خود را ایفا کند در واقع بستر و امکانی است برای بروز و ظهور اراده حدود 30 میلیون پدر و مادری که کودکان و نوجوانان خود را روانه مدرسه نموده‌اند و در صورتی که میانگین تعداد منتخبین هر انجمن را که به نسبت جمعیت هر مدرسه 7 نفر در نظر بگیریم یعنی حدود هفتصد هزار نفر در غالب این نهاد می‌توانند نقش آفرینی نمایند. این نقش‌آفرینی و مشارکت اولیا و مربیان در همه زمینه‌های فعالیت نهاد مدرسه می‌تواند ظهور و بروز یابد و در جنبه‌های آموزشی و تربیتی و تدارکاتی و پشتیبانی و حمایتی و همچنین نظارتی، در واقع مدرسه باید تحت نظر این انجمن اداره شود و به همین دلیل است که اسناد مالی مدرسه باید علاوه بر مدیر مدرسه به امضای رییس انجمن به نمایندگی از اولیا و نماینده دبیران به نمایندگی از مربیان برسد. این اختیار قانونی اما متأسفانه در عمل با واقعیت فاصله زیادی دارد در حالی که رییس انجمن یکی از اولیا می‌باشد اما تقریباً تمام اختیارات در دست مدیر مدرسه است و معدود مدارسی هستند که مدیران فضا و بستر را برای اعضای منتخب والدین مهیا ساخته و از آن استقبال کنند و بیشتر مدارس متأسفانه فقط چشم به مشارکت مالی والدین به کمک اعضای منتخب دوخته و رییس انجمن هم هر چند وقت به درخواست مدیر مدرسه کلی از اسناد را فقط امضا می‌کند. به همین دلیل و دلایل مشابه مدارس ما هم مثل خیلی از نهادها و دستگاه‌ها متاثر از فضای کلی حاکم بر کشور از کارکرد خود فاصله گرفته است و در ذیل دستگاه ناکارآمد آموزشی متأسفانه ناکارآمد

